

Ročník 1972

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 25

Vydána dne 10. listopadu 1972

Cena

OBSAH:

- 84 Zákon o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech
85. Zákon o postupu při uzavírání smluv o hospodářské kooperaci se zahraničím
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

84

ZÁKON

ze dne 1. listopadu 1972

o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje osobní a majetková práva, jakož i povinnosti československých státních občanů, socialistických organizací (dále jen „organizace“) a státu, které vznikají z vytvoření a společenského uplatnění objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a z tematických úkolů. Práva a povinnosti mohou nabýt i jiné subjekty, pokud ze zákona nevyplývá něco jiného.

§ 2

[¹] Autorem objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru je ten, kdo učinil objev, vytvořil vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor vlastní tvůrčí prací a u zlepšovacího

návrhu též ten, kdo použil řešení převzaté z odborné literatury nebo z praxe jiné organizace a tvůrčím způsobem je přizpůsobil podmínkám příslušné organizace.

[²] Spoluautory objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru jsou osoby, které se na nich podílely společnou tvůrčí prací.

§ 3

[¹] Učiněním objevu nebo vytvořením vynálezu nebo zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru vzniká autoru právo na autorství podle tohoto zákona a právo přihlásit tento předmět k ochraně a v rozsahu stanoveném tímto zákonem s ním nakládat a účastnit se při rozpracování, zkoušení a zavádění svého objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru.

[²] Spoluautoři objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů se podílejí na právech a povinnostech stejným dílem, pokud se nedohodnou jinak nebo pokud jinak nerozhodne soud.

§ 4

Objevy, vynálezy a průmyslové vzory se přihlašují u Úřadu pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad“), zlepšovací návrhy u organizace, jejíhož předmětu činnosti se přihláška týká, popř. u orgánu nadřazeného těmto organizacím. Podáním přihlášky vzniká přihlašovatelův právo přednosti ve smyslu tohoto zákona.

§ 5

Práva autorů se stvrzují diplomem na objevy, autorským osvědčením nebo patentem na vynález, zlepšovatelem průkazem na zlepšovací návrh a osvědčením nebo patentem na průmyslový vzor.

§ 6

(1) Vynálezy, na něž bylo uděleno autorské osvědčení, zlepšovací návrhy a dále průmyslové vzory, na něž bylo uděleno osvědčení, jsou národním majetkem.

(2) Stát má právo využívat a povinnost pečovat o co nejširší využívání národního majetku uvedeného v předchozím odstavci. Využívat tohoto národního majetku mohou, pokud podle dalších ustanovení (§ 104) není stanoveno jinak, všechny organizace. Stát je povinen pečovat též o co nejširší využívání objevů.

(3) Zákon stanoví, které organizace jsou správci národního majetku uvedeného v odstavci 1 a jaká mají práva a povinnosti ze správy. Organizace, která podle ustanovení tohoto zákona se má stát správcem uvedeného národního majetku, je oprávněna a povinná již od podání přihlášky činit opatření nutná k zajištění využití a ochrany vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru; Úřad může k těmto opatřením zmocnit i jinou organizaci.

§ 7

Právo na autorství je nepřevoditelné.

§ 8

(1) Cizinci mají za podmínek vzájemnosti stejná práva a povinnosti jako českoslovenští státní občané.

(2) Ustanovení mezinárodních smluv, jimiž je Československá socialistická republika vázána, zůstávají nedotčena.

HLAVA PRVNÍ

Objevy

§ 9

(1) Objevem je stanovení dosud neznámých, objektivně existujících jevů, vlastností nebo zákonitostí materiálního světa, dokázané vědeckou metodou.

(2) Objevem není:

- a) stanovení vlastností nových látek a vztahů mezi těmito vlastnostmi, které na základě známých přírodních zákonitostí a stavu techniky lze běžně odvodit z vlastností již známých obdobných látek;
- b) zpřesnění hodnot zkoumaných veličin;
- c) konkretizace známých zákonitostí;
- d) nález geologický, geografický, archeologický a paleontologický.

§ 10

Dokázáním vědeckou metodou se rozumí experimentální prokázání nebo, nepřipouští-li to povaha předmětu přihlášky objevu, alespoň provedení teoretického důkazu.

§ 11

Předmět přihlášky objevu je dosud neznámý, nebyl-li uveřejněn v Československé socialistické republice nebo v zahraničí před dobou, od níž přísluší přihlašovatelův právo přednosti.

§ 12

(1) Na objevy uděluje Úřad diplomy.

(2) Diplomy se neudělují na objevy z oblasti společenských věd.

§ 13

(1) O udělení diplomu se žádá přihláškou objevu podanou u Úřadu.

(2) Přihlášku objevu podává autor objevu nebo jeho dědic.

§ 14

Diplom se neudělí na předmět přihlášky objevu, který je obsahově shodný s předmětem jiné přihlášky objevu, podané v Československé socialistické republice s dřívějším právem přednosti.

§ 15

(1) Byl-li objev učiněn autorem nebo některým ze spoluautorů při plnění úkolů z pracovního poměru, členského nebo jiného obdobného vztahu k organizaci nebo v přímé souvislosti s jejím plněním (dále jen „v pracovním poměru“) nebo za hmotné podpory organizace, je autor povinen uvést bezodkladně o objevu tuto organizaci. Organizace je povinna působit k tomu, aby byla podána přihláška objevu i přihlášky vynálezů, které vyplývají z tohoto objevu.

(2) O podání přihlášky takového objevu je autor nebo spoluautor povinen vyrozumět organizaci uvedenou v odstavci 1. Tato organizace předloží Úřadu své vyjádření k předmětu přihlášky.

§ 16

(1) Právo přednosti přísluší přihlašovatelů od doby, kdy uveřejnil podstatu objevu; došlo-li k vyjádření objevu poprvé v přihlášce objevu, přísluší mu právo přednosti od doby, kdy přihláška objevu došla Úřadu.

(2) Změnil-li přihlašovatel během projednávání podstatu předmětu přihlášky objevu, přísluší mu právo přednosti až od doby, kdy podání obsahující tuto změnu dojde Úřadu.

§ 17

(1) Úřad podrobí přihlášku objevu průzkumu, zda její předmět splňuje podmínky stanovené pro udělení diplomu.

(2) Úřad může vyzvat přihlašovatele, aby přihlášku ve stanovené lhůtě doplnil nebo upravil.

(3) Je-li předmět přihlášky objevu doložen podle ustanovení § 10, zašle Úřad přihlášku k posouzení Československé akademii věd nebo Slovenské akademii věd nebo Československé akademii zemědělské. Nemá-li Československá akademie věd nebo Slovenská akademie věd nebo Československá akademie zemědělská pracoviště, jehož oboru činnosti se předmět přihlášky objevu týká, posoudí jej organizace, která má příslušné vědecké pracoviště. Tato organizace má pak při projednávání přihlášky objevu stejná práva a povinnosti, jaké z tohoto zákona vyplývají pro Československou akademii věd nebo Slovenskou akademii věd nebo Československou akademii zemědělskou.

(4) Československá akademie věd nebo Slovenská akademie věd nebo Československá akademie zemědělská sdělí Úřadu své stanovisko k předmětu přihlášky objevu. Je-li toto stanovisko kladné, stanoví Úřad po projednání s autorem znění definice objevu a jeho název a zveřejní jej ve spolupráci s Československou akademii věd nebo Slovenskou akademii věd nebo Československou akademii zemědělskou v odborném tisku a oznámí to ve Věstníku Úřadu. V opačném případě přihlášku objevu zamítne.

§ 18

Každý má právo do jednoho roku ode dne, kdy bylo ve Věstníku Úřadu oznámeno, že objev byl uveřejněn v odborném tisku, podat Úřadu námitky proti udělení diplomu na objev.

§ 19

Úřad udělí diplom na objev nebo přihlášku objevu zamítne po uplynutí lhůty uvedené v § 18.

§ 20

Diplom se uděluje na jméno autora, objevu.

§ 21

(1) Udělením diplomu se předmět přihlášky uznává za objev, stvrzuje se autorství k objevu a právo přednosti k objevu; autoru objevu vzniká právo na odměnu a na výhody stanovené zákonem.

(2) Odměnu za objev stanoví Úřad po projednání s Československou akademii věd nebo Slovenskou akademii věd nebo Československou akademii zemědělskou; odměnu vyplácí Úřad.

§ 22

Zjistí-li Úřad dodatečně, že nebyly zcela nebo částečně splněny podmínky stanovené pro udělení diplomu, udělený diplom zcela nebo částečně zruší. Zrušení diplomu má zpětnou účinnost ode dne, kdy diplom nabyl platnosti.

§ 23

Organizace, jejichž předmětu činnosti se objev týká, jsou povinny zajišťovat ve spolupráci s autorem, aby objevu se plně, účelně a hospodárně využívalo.

HLAVA DRUHÁ

Vynálezy

Základní ustanovení o vynálezech

§ 24

(1) Vynálezem je vyřešení technického problému, které je nové a znamená ve srovnání se světovým stavem techniky pokrok, projevující se novým nebo vyšším účinkem.

(2) Vynálezem není vyřešení technického problému podle odstavce 1, jestliže předmět přihlášky vynálezu nelze průmyslově vyrábět nebo podle něho postupovat při výrobě nebo provozu.

(3) Vynálezem rovněž není vyřešení technického problému, které je v rozporu se společenskými zájmy, zejména se zásadami lidskosti a socialistickou morálkou.

§ 25

Předmět přihlášky vynálezu je nový, nebyl-li před dobou, od níž přísluší přihlašovatelů právo přednosti, znám v Československé socialistické republice nebo v zahraničí z veřejně dostupných pramenů, zejména:

- a) nebyl-li popsán nebo zobrazen ve zveřejněných tiskovinách;
- b) nebylo-li ho veřejně využíváno, nebyl-li vystaven, přednesen nebo předveden, a to tak zjevně a zřetelně, že by ho odborníci mohli na tomto podkladě využívat.

§ 26

(1) Účinkem vynálezu je souhrn technických a ekonomických, popřípadě i jiných výsledků, kterými se při jeho upotřebení dosahuje společenského prospěchu.

(2) Novým je účinek, který je kvalitativně odlišný ve srovnání s účinkem dosaženým prostředky dosavadního stavu techniky při vyřešení technického problému.

(3) Vyšším je účinek, který kvantitativně přesahuje míru účinku dosahovanou prostředky dosavadního stavu techniky při vyřešení téhož technického problému.

§ 27

(1) Úřad uděluje na vynálezy autorská osvědčení nebo patenty.

(2) V přihlášce vynálezu může přihlašovatel žádat u Úřadu o udělení autorského osvědčení nebo patentu.

(3) V přihlášce vynálezu musí být uvedeno, kdo je autorem vynálezu.

§ 28

Výhradně autorské osvědčení se uděluje na vynálezy:

- a) které autor nebo některý ze spoluautorů vytvořil v pracovním poměru k organizaci nebo za její hmotné podpory;
- b) látek vzniklých přeměnou atomových jader a technických řešení spojených výluč se se získáváním nebo využíváním jaderné energie;
- c) léčiv, chemicky vyrobených látek, poživatin a průmyslových produkčních mikroorganismů.

§ 29

Úřad podrobí přihlášku vynálezu průzkumu, zda její předmět splňuje podmínky stanovené pro udělení autorského osvědčení nebo patentu.

§ 30

Autorské osvědčení ani patent se neudělí, jestliže předmět přihlášky vynálezu je shodný s předmětem jiné přihlášky vynálezu podané v Československé socialistické republice s dřívějším právem přednosti.

§ 31

(1) Právo přednosti přísluší přihlašovateli od doby, kdy přihláška vynálezu došla Úřadu.

(2) Právo přednosti podle mezinárodní smlouvy musí přihlašovatel uplatnit již v přihlášce vynálezu a do tří měsíců toto své právo také prokázat.

(3) Změní-li přihlašovatel během projednávání podstatu předmětu přihlášky vynálezu, přísluší mu právo přednosti až od doby, kdy podání obsahující tuto změnu dojde Úřadu.

§ 32

Úřad může přiznat pro předměty vystavované na výstavách pořádaných na území Československé socialistické republiky od doby, kdy byly tyto předměty vneseny do výstavy, právo přednosti (výstavní priorita) pod podmínkou, že vystavovaný předmět bude přihlášen jako vynález u Úřadu do tří měsíců po ukončení výstavy.

§ 33

Na vyzvání Úřadu je přihlašovatel povinen sdělit, ve kterých zemích podal přihlášku stejného vynálezu, jaké námítky byly v těchto zemích vzneseny a k jakému výsledku projednání přihlášky vedlo.

§ 34

Úřad může vyzvat přihlašovatele, aby předvedením předmětu přihlášky vynálezu nebo jinou vhodnou technickou metodou prokázal jeho uskutečnitelnost a dosahovaný účinek; neprokáže-li to přihlašovatel bez vážného důvodu, má se za to, že přihlašovatel předmět není uskutečnitelný, nebo, že se jím nedosahuje nového nebo vyššího účinku.

§ 35

(1) V průběhu projednávání přihlášky vynálezu Úřad zveřejní po předchozím uvědomění přihlašovatele popis a výkresy předmětu přihlášky a toto zveřejnění oznámí ve Věstníku.

(2) U zveřejněných přihlášek může kdokoliv podat námítky proti udělení autorského osvědčení nebo patentu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy zveřejnění bylo oznámeno ve Věstníku.

§ 36

Požádá-li Úřad některou organizací, do jejíhož předmětu činnosti náleží předmět přihlášky vynálezu, o jeho posouzení, je tato organizace povinna vyjádřit se bezplatně k dosahovanému účinku a hospodářské využitelnosti uvedeného předmětu, a to ve lhůtě stanovené prováděcím předpisem. Zároveň sdělí organizace podle svých možností a znalostí své stanovisko k novosti a uskutečnitelnosti předmětu přihlášky vynálezu.

§ 37

(1) Splňuje-li předmět přihlášky vynálezu stanovené podmínky, Úřad udělí autorské osvědčení nebo patent a udělení oznámí ve Věstníku.

(2) Nejsou-li stanovené podmínky splněny, Úřad přihlášku vynálezu zamítne.

§ 38

(1) Na vynález, který je závislý na jiném, dříve přihlášeném vynálezu (vynález základní), na něž bylo uděleno autorské osvědčení nebo patent, se udělí závislé autorské osvědčení nebo závislý patent, předpokládá-li jeho využití nezbytné využití základního vynálezu.

(2) Zruší-li se autorské osvědčení nebo patent, který byl udělen na základní vynález nebo zanikne-li patent, stávají se na něm závislá autorská osvědčení nebo závislé patenty samostatnými.

(3) Nebyla-li závislost autorského osvědčení nebo patentu vyznačena, může o to požádat autor nebo správce základního vynálezu nebo majitel patentu na základní vynález.

§ 39

(1) Úřad zruší úplně nebo částečně autorské osvědčení nebo patent, zjistí-li, že nebyly splněny podmínky stanovené pro jeho udělení.

(2) Zrušení má zpětnou účinnost ode dne, kdy autorské osvědčení nebo patent nabyly platnosti.

§ 40

Vynálezu využívá, kdo jeho předmět při své hospodářské činnosti vyrábí nebo upotřebí nebo podle něho postupuje při výrobě či provozní činnosti nebo s předmětem vynálezu obchoduje.

§ 41

(1) Autorské osvědčení nebo patent nepůsobí proti tomu, kdo před podáním přihlášky využíval vynálezu nezávisle na autoru nebo majiteli patentu, nebo k tomu vykonal prokazatelná opatření.

(2) Přislouží-li autoru nebo majiteli patentu právo přednosti podle ustanovení mezinárodní smlouvy, je pro vznik práva předchozího uživatele rozhodující doba vzniku tohoto práva přednosti.

(3) Předchozí uživatel může požadovat po udělení autorského osvědčení na autoru vynálezu nebo po udělení patentu na jeho majiteli, aby jeho právo uznal.

§ 42

Práva z autorského osvědčení nebo patentu nejsou porušena, využije-li se chráněného vynálezu:

- a) na lodích ostatních zemí, které jsou členy mezinárodních úmluv, jimiž je Československá socialistická republika vázána (dále jen „unijní země“), v lodním tělese, ve strojích, v lodní výstroji, přístrojích a v jiném příslušenství, když se tyto lodě dostanou na čas nebo náhodně do Československé socialistické republiky, jestliže se tu těchto předmětů využije jenom pro potřeby lodní;

- b) při stavbě nebo provozu letadel nebo vozidel jiných unijních zemí nebo u součástí těchto letadel nebo vozidel, dostanou-li se přechodně nebo náhodně do Československé socialistické republiky.

§ 43

(1) Na žádost toho, kdo osvědčí právní zájem, Úřad určí, zda vyřešení technického problému v žádosti popsané, spadá do rozsahu určitého autorského osvědčení nebo patentu.

(2) Soudy i ostatní státní orgány a organizace jsou vázány určením vydaným Úřadem. Soudy nemohou toto určení řešit ani jako předběžnou otázku.

§ 44

(1) Úřad přepíše přihlášku vynálezu nebo autorské osvědčení nebo patentu na osobu, o níž se prokáže, že je autorem (spoluautorem) vynálezu.

(2) Byl-li zahájen spor o autorství vynálezu nebo domáhá-li se autorství k vynálezu jiná osoba než autor uvedený v přihlášce, pokračuje Úřad v řízení o přihlášce, avšak rozhodnutí o ní vydá až po předložení pravomocného rozhodnutí soudu.

§ 45

(1) Vynálezy vytvořené v Československé socialistické republice a vynálezy vytvořené československými státními občany, zdržujícími se v zahraničí, mohou být přihlášeny do zahraničí až po svém přihlášení v Československé socialistické republice a jen se souhlasem Úřadu, pokud Úřad nepovolí výjimku nebo pokud nebude jinak stanoveno mezinárodní smlouvou.

(2) Souhlasu Úřadu je rovněž třeba k odvolání přihlášky vynálezu podané v zahraničí a k upuštění od udržování patentu uděleného v zahraničí.

Autorské osvědčení

§ 46

(1) Autorským osvědčením se uznává předmět přihlášky vynálezu za vynález, stvrzuje se autorství a právo přednosti k vynálezu a stvrzují se ve vzájemném souladu práva státu a autora vynálezu.

(2) Autoru vynálezu přislouží právo na odměnu za využití, právo na účast při rozpracování, zkoušení a zavádění vynálezu a na další výhody stanovené zákonem.

(3) Práva z autorského osvědčení platí ode dne podání přihlášky vynálezu a nejsou časově omezena; v případě ustanovení § 31 odst. 3 platí ode dne, kdy podání, obsahující změnu podstaty předmětu přihlášky vynálezu, došlo Úřadu.

§ 47

(1) Přihlášku vynálezu se žádostí o udělení autorského osvědčení je oprávněn podat autor nebo jeho dědic; řízení o přihlášce vynálezu se žádostí o udělení autorského osvědčení a udělené autorské osvědčení osvobodí ministr financí Československé socialistické republiky od správních poplatků ve smyslu zákona č. 105/1951 Sb., o správních poplatcích.

(2) Autor, který vytvořil vynález v pracovním poměru k organizaci nebo za její hmotné podpory, je povinen bezodkladně o tom organizaci uvědomit. Organizace jsou povinny soustavně sledovat vynálezy takto vytvořené.

(3) Organizace uvedená v odstavci 2 je povinna podat přihlášku vynálezu jménem autora, jestliže autor nepřihlásil vynález ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy organizaci o vytvoření vynálezurozuměl nebo kdy to organizace sama zjistila.

(4) Autorské osvědčení na vynález se uděluje na jméno autora.

§ 48

U přihlášky vynálezu vytvořeného za podmínek § 28 písm. a) předkládá příslušná organizace Úřadu zprávu o výsledcích předběžného průzkumu novosti, zhodnocení uskutečnitelnosti, účinku a hospodářské využitelnosti předmětu přihlášky vynálezu.

§ 49

(1) Organizace, u níž je autor v pracovním poměru, je povinna na žádost autora bezplatně spolupůsobit při vypracování a podání přihlášky jeho vynálezu a zajistit jeho zastupování v řízení o přihlášce vynálezu, který náleží do předmětu její činnosti, a v níž se žádá o udělení autorského osvědčení.

(2) Pomoc v rozsahu uvedeném v předcházejícím odstavci poskytne organizace i autoru, který není k organizaci v pracovním poměru s výjimkou případů, kdy je patrné, že nejde o vynález prospěšný pro národní hospodářství.

§ 50

(1) Vynálezy vytvořené autorem nebo některým ze spoluautorů v pracovním poměru ke státní organizaci nebo za její hmotné podpory spravuje tato organizace. Vynálezy vytvořené autorem nebo některým ze spoluautorů v pracovním poměru k družstevní, společenské nebo jiné socialistické organizaci nebo za její hmotné podpory spravuje Úřad, který může tyto organizace pověřit výkonem všech nebo některých práv nebo povinností, vyplývajících ze správy; Úřad může též po projednání

se státní organizací a příslušným ústředním orgánem převést správu takových vynálezů na tuto organizaci.

(2) Ostatní vynálezy, na něž bylo uděleno autorské osvědčení, spravuje státní organizace, do jejíhož předmětu činnosti náleží předmět vynálezu a kterou určil správcem Úřad na návrh příslušného ústředního orgánu.

§ 51

Státní organizace, která spravuje vynález, je povinna pečovat o jeho plánovitě všestranné využívání a nakládat s ním v souladu se zájmy státu a národního hospodářství; zejména je povinna vynález rozšiřovat, ve spolupráci s autorem dbát o jeho ochranu a pečovat o ochranu oprávněných zájmů autora.

Patent

§ 52

Přihlášku vynálezu, v níž se žádá o udělení patentu, je oprávněn podat autor vynálezu, jeho dědic nebo ten, na něhož bylo toto právo převedeno.

§ 53

(1) Patent se uděluje přihlašovatelí vynálezu nebo jeho právnímu nástupci (majiteli patentu); v ustíně o udělení patentu se uvede jméno autora.

(2) Patentem se uznává předmět přihlášky za vynález, stvrzuje se autorství a právo přednosti k vynálezu.

(3) K využití vynálezu chráněného patentem je třeba souhlasu majitele patentu.

(4) Vynálezu, na nějž byl udělen patent a kterého nabyla organizace, mohou využívat všechny organizace, pokud Úřad v dohodě s příslušným ústředním orgánem nepovolí výjimku.

(5) Práva z patentu platí patnáct let ode dne podání přihlášky vynálezu, v případě ustanovení § 31 odst. 3 ode dne, kdy podání, obsahující změnu podstaty předmětu přihlášky vynálezu, došlo Úřadu.

§ 54

(1) Majitel patentu je oprávněn:

- a) dát souhlas k využívání vynálezu (licenci) organizací nebo převést patent na ni;
- b) dát souhlas k využívání vynálezu (licenci) zahraničnímu subjektu nebo naň převést patent.*)

(2) Licence k patentu i převod patentu vyžadují písemnou formu a nabývají účinnosti zápisem do rejstříku patentů na vynálezy.

*) Při udělování souhlasu je nutno dodržovat ustanovení § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.

§ 55

(1) Úřad může na žádost organizace povolit nucenou licenci, jestliže majitel patentu nevyužíval vynálezu vůbec nebo ho využíval nedostatečně a mezi organizací a majitelem patentu se nedosáhlo dohody o poskytnutí licence. Tuto nucenou licenci nelze povolit, jestliže dosud neuplynuly čtyři roky od podání přihlášky vynálezu nebo tři roky od udělení patentu, přičemž platí lhůta, která uplyne později. Nucená licence se rovněž nepovolí, ospravedlní-li majitel patentu svou nečinnost řádnými důvody.

(2) Úřad může povolit na žádost organizace nucenou licenci i před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1, má-li vynález pro stát mimořádný význam, zejména obranný, a mezi organizací a majitelem patentu se nedosáhlo dohody o poskytnutí licence.

(3) Nedojde-li mezi organizací a majitelem patentu k dohodě o výši úplaty za nucenou licenci, rozhodne o ní na žádost majitele patentu soud.

§ 56

(1) Přihlašovatel má právo během řízení o přihlášce vynálezu změnit žádost o udělení patentu na žádost o udělení autorského osvědčení.

(2) Úřad změni na žádost majitele patentu, podanou v prvních sedmi letech platnosti patentu, udělený patent na autorské osvědčení.

(3) Ustanovení odstavce 2 nelze použít, jestliže majitel patentu již poskytl licenci k využívání vynálezu, pokud Úřad nepovolí výjimku. Úřad může povolit výjimku, jen nejsou-li dotčena práva z poskytnuté licence.

§ 57

Patent zanikne:

- a) uplynutím doby platnosti;
- b) vzdá-li se ho jeho majitel; v tomto případě patent zanikne dnem, kdy písemné prohlášení majitele patentu dojde Úřadu;
- c) nezaplatí-li se včas správný poplatek.

HLAVA TŘETÍ

Zlepšovací návrhy

§ 58

(1) Zlepšovacím návrhem je konkrétní vyřešení výrobně technického, technicko-organizačního nebo organizačně hospodářského problému organizace, které je v této organizaci nové a jehož využití přináší společenský prospěch.

(2) Zlepšovacím návrhem není však vyřešení problému, jestliže jeho vypracováním autor nepřekročil pracovní úkol, vyplývající pro něho zejména z jeho popisu práce, z daného pracovního příkazu nebo z podmínek a ukazatelů stanovených při zadání úkolu; to však neplatí pro případy, kdy autor vyřešil tematický úkol.

§ 59

(1) Návrh je v organizaci nový, jestliže před podáním přihlášky:

- a) nebyly provedeny prokazatelné přípravy, které přímo směřují k využívání řešení shodného s předmětem přihlášky zlepšovacího návrhu;
- b) nebylo shodné řešení obsaženo v závazných předpisech nebo příkazech (jako např. v technických normách, instrukcích apod.).

(2) Na lávadu novosti návrhu není, jestliže řešení bylo v organizaci využito z podnětu autora během tří měsíců před podáním přihlášky.

§ 60

Konkrétním vyřešením výrobně technického, technicko-organizačního nebo organizačně hospodářského problému není zejména:

- a) pouhé vytyčení úkolu;
- b) pouhé doporučení nákupu zařízení nebo materiálu, není-li současně navržen výhodnější způsob jejich využívání nebo opatřování;
- c) návrh na změnu právního předpisu;
- d) upozornění na porušování platného předpisu nebo na nedostatky a chyby způsobené zřejmou nedbalostí třetí osoby.

§ 61

Při posuzování společenského prospěchu se zejména přihlíží k tomu, jak využívání zlepšovacího návrhu ovlivňuje vyšší ekonomický, technický nebo jiný kladný účinek, zejména zvyšování produktivity práce, snižování vlastních nákladů, kvalitu, životnost výrobků nebo výrobních zařízení, bezpečnost práce, sociální a kulturní péči o pracující.

§ 62

Přihlášku zlepšovacího návrhu může podat každý občan, který předmět přihlášky vytvořil nebo spoluvytvořil, nebo jeho dědic.

§ 63

(1) Přihláška zlepšovacího návrhu se podává v organizaci, jejíž předmětu činnosti, zejména výroby nebo provozní činnosti se přihláška týká. Netýká-li se přihláška zlepšovacího návrhu před-

mětu činnosti organizace, v níž byla přihláška zlepšovacího návrhu podána, je tato organizace povinná ji ve stanovené lhůtě postoupit organizaci, jejíhož předmětu činnosti se přihláška týká.

(2) Týká-li se předmět přihlášky předmětu činnosti více organizací, může být přihláška podána v orgánu přímo nadřízeném těmito organizacím.

(3) Kdo je v pracovním poměru, je povinen podat přihlášku zlepšovacího návrhu nejprve v organizaci, k níž je v tomto poměru, týká-li se návrh jejího předmětu činnosti, zejména výroby nebo provozní činnosti.

(4) Za přihlášky zlepšovacích návrhů se až do kladného rozhodnutí Úřadu považují i přihlášky vynálezů, na které se žádá o udělení autorského osvědčení, které organizace obdržela. To platí i pro přihlášky průmyslových vzorů, u kterých se žádá o osvědčení, pokud to z povahy předmětu přihlášky průmyslového vzoru vyplývá.

§ 64

(1) Přihlašovatel, který podá přihlášku zlepšovacího návrhu v organizaci uvedené v § 63 odst. 1, nabývá od doby, kdy přihláška došla, práva přednosti oproti každému přihlašovateli, který podá přihlášku shodného zlepšovacího návrhu v téže organizaci později. Přihlášku později podanou organizace z tohoto důvodu zamítne.

(2) Přihlašovatel, který podá přihlášku zlepšovacího návrhu u nadřízeného orgánu podle ustanovení § 63 odst. 2, nabývá práva přednosti od doby, kdy přihláška došla, současně i u všech podřízených organizací.

(3) Autor přihlášeného vynálezu nebo průmyslového vzoru (§ 63 odst. 4) nabývá pro zlepšovací návrh práva přednosti od doby, kdy přihlášku vynálezu nebo průmyslového vzoru organizace obdržela; u vynálezu vytvořeného za podmínek § 28 písm. a) a u průmyslového vzoru vytvořeného za podmínek § 82 písm. a) od doby, kdy se s ním organizace seznámila.

§ 65

(1) Přihlášku zlepšovacího návrhu organizace zapíše do deníku zlepšovacích návrhů s uvedením dne, kdy přihláška došla organizaci. Týká-li se předmět přihlášky zlepšovacího návrhu předmětu činnosti, zejména výroby nebo provozní činnosti organizace, je tato organizace povinná o ní rozhodnout. Současně je organizace povinná posoudit, zda by nemohlo jít o vynález nebo průmyslový vzor; v kladném případě upozorní na to přihlašovatele. O přihláškách zlepšovacích návrhů podaných u nadřízeného orgánu podle § 63 odst. 2 rozhodují podřízené organizace, jimž byly tyto přihlášky postoupeny.

(2) Do deníku zlepšovacích návrhů zapíše organizace rovněž všechny přihlášky vynálezů uvedených v ustanovení § 63 odst. 4.

(3) Přihlašovatel nemůže přihlášku zlepšovacího návrhu odvolat ani v tom případě, kdy byla odvolána přihláška vynálezu nebo průmyslového vzoru.

§ 66

Organizace je povinná před rozhodnutím umožnit přihlašovateli, aby se mohl vyjádřit k výsledku jejího průzkumu. Tohoto ustanovení se nepoužije, hodlá-li organizace rozhodnout o přihlášce zlepšovacího návrhu kladně.

§ 67

(1) Organizace rozhodne o přihlášce zlepšovacího návrhu nejpozději do dvou měsíců od doby, kdy přihláška došla, a oznámí své rozhodnutí přihlašovateli. V kladném rozhodnutí sdělí organizace přihlašovateli, že předmět přihlášky splňuje podmínky stanovené pro zlepšovací návrh, a dobu počátku využití zlepšovacího návrhu.

(2) Vyžaduje-li projednání přihlášky zlepšovacího návrhu rozsáhlejší šetření a nelze-li proto do dvou měsíců rozhodnout, stanoví organizace další přiměřenou lhůtu k rozhodnutí a se zdůvodněním seznámí přihlašovatele. Obdobně se postupuje u přihlášky zlepšovacího návrhu, která byla současně podána jako řešení tematického úkolu.

§ 68

Využití zlepšovacího návrhu je skutečné provedení navrhovaného opatření v organizaci.

§ 69

(1) Státní organizace, která první rozhodla kladně o přihlášce zlepšovacího návrhu, je jeho správcem.

(2) Zlepšovací návrh, o němž rozhodla kladně jako první družstevní, společenská nebo jiná socialistická organizace, spravuje Úřad, který může tyto organizace pověřit výkonem všech nebo některých práv nebo povinností vyplývajících ze správy; Úřad může též po projednání se státní organizací a příslušným ústředním orgánem převést správu takových zlepšovacích návrhů na tuto organizaci.

§ 70

Státní organizace, která spravuje zlepšovací návrh, je povinná pečovat o jeho plánovitě všestranné využívání a nakládat s ním v souladu se zájmy státu a národního hospodářství; zejména je povinná zlepšovací návrh rozšiřovat a pečovat o ochranu oprávněných zájmů autora.

§ 71

(1) S kladným rozhodnutím o zlepšovacím návrhu vydá organizace současně jeho autorovi zlepšovatelský průkaz.

(2) Zlepšovatelským průkazem organizace uznává předmět přihlášky za zlepšovací návrh, stvrzuje, že ho využije, stvrzuje autorství a právo přednosti ke zlepšovacím návrhům v rámci organizace; zlepšovatelským průkazem se dále stvrzuje ve vzájemném souladu práva státu a autora zlepšovacího návrhu.

(3) Autoru zlepšovacího návrhu přísluší právo na odměnu za využití a právo na účast při rozpracování, zkoušení a zavádění zlepšovacího návrhu a na další výhody stanovené zákonem.

(4) Zruší-li organizace své kladné rozhodnutí o zlepšovacím návrhu proto, že dodatečně zjistí, že nebyly splněny podmínky pro jeho využití, pozbývá zlepšovatelský průkaz platnosti.

§ 72

(1) Zamítla-li organizace přihlášku zlepšovacího návrhu nebo zrušila-li rozhodnutím o využívání zlepšovacího návrhu, může přihlašovatel ve lhůtě jednoho měsíce od zamítnutí přihlášky nebo od zrušení rozhodnutí o využívání požádat o přezkoumání rozhodnutí orgán přímo nadřízený organizací. Žádost o přezkoumání se podává prostřednictvím organizace, která přihlášku zlepšovacího návrhu zamítla nebo zrušila své rozhodnutí o využívání. Tato organizace může sama vyhovět žádosti a změnit rozhodnutí. V opačném případě je povinna předložit žádost do jednoho měsíce nadřízenému orgánu spolu se svým odůvodněným stanoviskem.

(2) Při projednávání žádosti se použije přiměřeně ustanovení § 88.

(3) Rozhodnutí přímo nadřízeného orgánu o této žádosti je konečné.

§ 73

Práva ze zlepšovacího návrhu nevzniknou, brání-li tomu práva z autorského osvědčení nebo z patentu na vynález nebo práva z osvědčení na průmyslový vzor nebo z patentu na průmyslový vzor.

§ 74

Organizace, která využívá zlepšovacího návrhu, je povinna zajistit jeho využívání ve všech svých nižších organizačních složkách, v nichž lze návrhu využívat.

§ 75

(1) Využívá-li organizace zlepšovacího návrhu, jehož je možno využívat ve více organizacích, je povinna jej předat svému nadřízenému orgánu nebo

přímo dalším organizacím, v nichž je jí známo, že by ho mohly využívat. O tomto předání je organizace povinna informovat autora zlepšovacího návrhu. Stejně povinnosti má organizace i u návrhů, kterých nevyužila, u nichž však předpokládá možnost jejich využití v jiné organizaci.

(2) Nadřízený orgán, jehož oboru se návrh týká, zajistí rozšíření v oboru své působnosti v souladu s potřebami národohospodářských plánů.

(3) Zlepšovací návrh, došlý organizací cestou rozšiřování zlepšovacích návrhů, se projedná jako přihláška zlepšovacího návrhu, podaná přímo v organizaci.

§ 76

(1) Odměnu za využití zlepšovacího návrhu vyplácí organizace, která zlepšovacího návrhu využila. Využívá-li zlepšovacího návrhu více organizací, může za ně odměnu vyplatit jejich společný nadřízený orgán. Nadřízený orgán má právo požadovat od využívajících organizací, aby mu uhradily poměrnou část vyplacené odměny. Podíly stanoví nadřízený orgán podle toho, v jakém rozsahu organizace zlepšovacího návrhu využily.

(2) Všechny využívající organizace jsou povinny sdělit správci rozsah využití zlepšovacího návrhu a výši vyplacené odměny. To platí přiměřeně i pro oznamovací povinnost organizací vůči nadřízenému orgánu, který za ně vyplatil odměnu za využití zlepšovacího návrhu.

HLAVA ČTVRTÁ

Průmyslové vzory

Základní ustanovení o průmyslových vzorech

§ 77

(1) Průmyslovým vzorem je vyřešení vnější úpravy výrobku, plošné nebo prostorové, které je nové a použitelné v průmyslové výrobě.

(2) Vnější úprava výrobku spočívá zejména ve zvláštním vnějším vzhledu, tvaru, obrysech, kresbě, barvě nebo ve zvláštním uspořádání barev nebo v kombinaci těchto znaků.

(3) Průmyslový vzor je použitelný v průmyslové výrobě, jestliže se podle něho mohou opakovaně vyrábět výrobky průmyslovým způsobem.

(4) Průmyslovým vzorem není vyřešení vnější úpravy výrobků, které je v rozporu se společenskými zájmy, zejména se zásadami lidskosti a socialistickou morálkou.

§ 78

Je-li předmět přihlášky průmyslového vzoru vytvořen užitím díla chráněného podle autorského zákona, vztahují se na užití takového průmyslového vzoru pouze předpisy o průmyslových vzorech.

§ 79

(1) Předmět přihlášky průmyslového vzoru je nový, nebyl-li před dobou, od níž přísluší přihlašovatel právo přednosti, znám v Československé socialistické republice nebo v zahraničí z veřejně dostupných pramenů, zejména:

- a) nebyl-li zobrazen nebo popsán ve zveřejněných tiskovinách;
- b) nebyl-li veřejně využíván, nebyl-li vystaven, přednesen nebo předveden.

(2) Překážkou novosti není zveřejnění shodné nebo obdobné vnější úpravy, které se týká výrobků jiného druhu nebo je-li starší padesáti let.

(3) Předmět přihlášky průmyslového vzoru je obdobný s jiným průmyslovým vzorem, je-li nepodstatnou změnou vnější úpravy, která je zjiitelná při zvláštní pozornosti.

§ 80

(1) Úřad uděluje na průmyslové vzory osvědčení nebo patenty.

(2) V přihlášce průmyslového vzoru může přihlašovatel žádat u Úřadu o udělení osvědčení nebo patentu.

(3) V přihlášce průmyslového vzoru musí být uvedeno, kdo je autorem průmyslového vzoru.

§ 81

Přihláška průmyslového vzoru může obsahovat i více vnějších úprav téhož výrobku, které mohou být i navzájem obdobné.

§ 82

Výhradně osvědčení na průmyslový vzor se uděluje na průmyslový vzor, který jeho autor nebo některý ze spoluautorů vytvořil:

- a) v pracovním poměru k organizaci nebo za její hmotné podpory;
- b) na základě smlouvy s organizací.

§ 83

Úřad podrobí přihlášku průmyslového vzoru průzkumu, zda její předmět splňuje podmínky stanovené pro udělení osvědčení nebo patentu.

§ 84

Osvědčení ani patent se neudělí, jestliže předmět přihlášky průmyslového vzoru je shodný nebo

obdobný s předmětem jiné přihlášky průmyslového vzoru podané v Československé socialistické republice s dřívějším právem přednosti.

§ 85

(1) Právo přednosti přísluší přihlašovatel od doby, kdy přihláška průmyslového vzoru došla Úřadu.

(2) Právo přednosti podle mezinárodní smlouvy musí přihlašovatel uplatnit již v přihlášce průmyslového vzoru a do tří měsíců toto své právo prokázat.

(3) Změnil-li přihlašovatel během projednávání podstatu předmětu přihlášky průmyslového vzoru, přísluší mu právo přednosti až od doby, kdy podání obsahující tuto změnu dojde Úřadu.

§ 86

Úřad může přiznat pro předměty vystavované na výstavách pořádaných na území Československé socialistické republiky od doby, kdy byly tyto předměty vneseny do výstavy, právo přednosti (výstavní priorita) pod podmínkou, že vystavovaný předmět bude přihlášen jako průmyslový vzor u Úřadu do tří měsíců po ukončení výstavy.

§ 87

Na vyzvání Úřadu je přihlašovatel povinen sdělit, ve kterých zemích podal přihlášku stejného průmyslového vzoru, jaké námitky byly v těchto zemích vzneseny a k jakému výsledku projednání přihlášky vedlo.

§ 88

Úřad může vyzvat přihlašovatele, aby předvedením předmětu přihlášky průmyslového vzoru prokázal jeho použitelnost v průmyslové výrobě; neprokáže-li to přihlašovatel bez vážného důvodu, má se za to, že přihlašovatel předmět není v průmyslové výrobě použitelný.

§ 89

(1) V průběhu projednávání přihlášky průmyslového vzoru Úřad může po předchozím uvědomění přihlašovatele zveřejnit popis a vyobrazení předmětu přihlášky a toto zveřejnění oznámit ve Věstníku.

(2) U zveřejněných přihlášek může kdokoli podat námitky proti udělení osvědčení nebo patentu ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy zveřejnění bylo oznámeno ve Věstníku.

§ 90

Požádá-li Úřad některou organizaci, do jejíhož předmětu činnosti náleží předmět přihlášky průmyslového vzoru, o jeho posouzení, je tato

organizace povinna vyjádřit se bezplatně k dosažovanému účinku a hospodářské využitelnosti uvedeného předmětu, a to ve lhůtě stanovené prováděcím předpisem. Zároveň sdělí organizace podle svých možností a znalostí své stanovisko k novosti a užitelnosti předmětu přihlášky průmyslového vzoru.

§ 91

(1) Splňuje-li předmět přihlášky průmyslového vzoru stanovené podmínky, Úřad udělí osvědčení nebo patent a udělení oznámí ve Věstníku.

(2) Nejsou-li stanovené podmínky splněny, Úřad přihlášku průmyslového vzoru zamítne.

§ 92

(1) Úřad zruší úplně nebo částečně osvědčení nebo patent, zjistí-li, že nebyly splněny podmínky stanovené pro jeho udělení.

(2) Zrušení má zpětnou účinnost ode dne, kdy osvědčení nebo patent nabyly platnosti.

§ 93

(1) Průmyslového vzoru využívá, kdo jeho předmět při své hospodářské činnosti vyrábí nebo s ním obchoduje.

(2) Využívající organizace vyznačují na výrobcích, že byly vyrobeny podle průmyslového vzoru.

§ 94

(1) Osvědčení nebo patent nepůsobí proti tomu, kdo před podáním přihlášky využíval průmyslového vzoru nezávisle na autoru nebo majiteli patentu nebo k tomu vykonal prokazatelná opatření.

(2) Přísluší-li autoru nebo majiteli patentu právo přednosti podle ustanovení mezinárodní smlouvy, je pro vznik práva předchozího uživatele rozhodující doba vzniku tohoto práva přednosti.

(3) Předchozí uživatel může požadovat po udělení osvědčení na autoru průmyslového vzoru nebo po udělení patentu na jeho majiteli, aby jeho právo uznal.

§ 95

(1) Na žádost toho, kdo osvědčí právní zájem, Úřad určí, zda vnější úprava výrobku v žádosti popsaná spadá do rozsahu určitého osvědčení nebo patentu.

(2) Soudy i ostatní státní orgány a organizace jsou vázány určením vydaným Úřadem. Soudy nemohou toto určení řešit ani jako předběžnou otázku.

§ 96

(1) Úřad přepíše přihlášku průmyslového vzoru nebo osvědčení nebo patent na průmyslový vzor na osobu, o níž se prokáže, že je autorem (spoluautorem) průmyslového vzoru.

(2) Byl-li zahájen spor o autorství k průmyslovému vzoru nebo domáhá-li se autorství k průmyslovému vzoru jiná osoba než autor uvedený v přihlášce, pokračuje Úřad v řízení o přihlášce, avšak rozhodnutí o ní vydá až po předložení pravomocného rozhodnutí soudu.

§ 97

(1) Průmyslové vzory vytvořené v Československé socialistické republice a průmyslové vzory vytvořené československými státními občany zdržujícími se v zahraničí mohou být přihlášeny do zahraničí až po přihlášení v Československé socialistické republice a jen se souhlasem Úřadu, pokud Úřad nepovolí výjimku nebo pokud nebude jinak stanoveno mezinárodní smlouvou.

(2) Souhlasu Úřadu je rovněž třeba k odvolání přihlášky průmyslového vzoru podané v zahraničí a k upuštění od udržování patentu uděleného v zahraničí.

Osvědčení na průmyslový vzor

§ 98

(1) Osvědčením na průmyslový vzor se uznává předmět přihlášky za průmyslový vzor, stvrzuje se autorství a právo přednosti k průmyslovému vzoru a stvrzuji se ve vzájemném souladu práva státu a autora průmyslového vzoru.

(2) Autoru průmyslového vzoru přísluší právo na odměnu za využití, právo na účast při rozpracování, zkoušení a zavádění průmyslového vzoru a na další výhody stanovené zákonem.

(3) Práva z osvědčení platí ode dne podání přihlášky průmyslového vzoru, v případě ustanovení § 85 odst. 3 ode dne, kdy podání obsahující změnu podstaty předmětu přihlášky průmyslového vzoru došlo Úřadu. Uvedená práva nejsou časově omezena.

§ 99

(1) Přihlášku průmyslového vzoru se žádostí o udělení osvědčení je oprávněn podat autor nebo jeho dědic; řízení o přihlášce průmyslového vzoru se žádostí o udělení osvědčení a udělené osvědčení osvobodí ministr financí Československé socialistické republiky od správních poplatků ve smyslu zákona č. 105/1951 Sb., o správních poplatcích.

(2) Autor, který vytvořil průmyslový vzor v pracovním poměru k organizaci nebo za její hmotné podpory anebo na základě smlouvy

s organizací, je povinen uvědomit o tom bezodkladně organizaci. Organizace jsou povinny soustavně sledovat průmyslové vzory takto vytvořené.

(3) Organizace uvedená v odstavci 2 je povinna podat přihlášku průmyslového vzoru jménem autora, jestliže autor nepřihlásil průmyslový vzor ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy organizaci o vytvoření průmyslového vzoru vyrozuměl nebo kdy to organizace sama zjistila.

(4) Osvědčení na průmyslový vzor se uděluje na jméno autora.

§ 100

U přihlášky průmyslového vzoru vytvořeného za podmínek uvedených v § 82 předkládá příslušná organizace Úřadu zprávu o výsledcích předběžného průzkumu novosti, použitelnosti v průmyslové výrobě a hospodářské využitelnosti předmětu přihlášky průmyslového vzoru.

§ 101

(1) Organizace, u níž je autor v pracovním poměru, je povinna na žádost autora bezplatně spolupůsobit při vypracování a podání přihlášky jeho průmyslového vzoru a zajistit jeho zastupování v řízení o přihlášce průmyslového vzoru, který náleží do předmětu její činnosti, a v níž se žádá o udělení osvědčení.

(2) Pomoc v rozsahu uvedeném v předcházejícím odstavci poskytne organizace i autoru, který není k organizaci v pracovním poměru, s výjimkou případu, kdy je patrné, že nejde o průmyslový vzor prospěšný pro národní hospodářství.

§ 102

(1) Průmyslové vzory vytvořené autorem nebo některým ze spoluautorů v pracovním poměru ke státní organizaci nebo za její hmotné podpory nebo na základě smlouvy spravuje tato organizace. Průmyslové vzory vytvořené autorem nebo některým ze spoluautorů v pracovním poměru k družstevní, společenské nebo jiné socialistické organizaci nebo za její hmotné podpory nebo na základě smlouvy s takovou organizací spravuje Úřad, který může tyto organizace pověřit výkonem všech nebo některých práv nebo povinností, vyplývajících ze správy; Úřad může též po projednání se státní organizací a příslušným ústředním orgánem převést správu takových průmyslových vzorů na tuto organizaci.

(2) Ostatní průmyslové vzory, na něž bylo uděleno osvědčení, spravuje státní organizace, do jejíhož předmětu činnosti náleží předmět průmyslového vzoru a kterou určil správcem Úřad na návrh příslušného ústředního orgánu.

§ 103

Státní organizace, která spravuje průmyslový vzor, je povinna pečovat o jeho plánovitě všestranné využívání a nakládat s ním v souladu se zájmy státu a národního hospodářství; zejména je povinna průmyslový vzor rozšiřovat, ve spolupráci s autorem dbát o jeho ochranu a pečovat o ochranu oprávněných zájmů autora.

§ 104

V případě závažného společenského zájmu může Úřad na žádost příslušného ústředního orgánu u určitého průmyslového vzoru stanovit, že výkon práva státu k jeho využití přísluší výjimečně po určitou dobu omezenému počtu organizací.

Patent na průmyslový vzor

§ 105

Přihlášku průmyslového vzoru, v níž se žádá o udělení patentu, je oprávněn podat autor průmyslového vzoru, jeho dědic nebo ten, na něhož bylo toto právo převedeno.

§ 106

(1) Patent se uděluje přihlašovatelí průmyslového vzoru nebo jeho právnímu nástupci (majiteli patentu); v listině o udělení patentu se uvede jméno autora.

(2) Patentem se uznává předmět přihlášky za průmyslový vzor, stvrzuje se autorství a právo převnosti k průmyslovému vzoru.

(3) K využití průmyslového vzoru chráněného patentem je třeba souhlasu majitele patentu.

(4) Průmyslového vzoru, na něž byl udělen patent a jehož nabytí organizace, mohou využívat všechny organizace, pokud Úřad v dohodě s příslušným ústředním orgánem nepovolí výjimku.

(5) Práva z patentu na průmyslový vzor platí pět let ode dne podání přihlášky průmyslového vzoru; v případě ustanovení § 85 odst. 3 ode dne, kdy podání obsahující změnu podstaty předmětu přihlášky průmyslového vzoru došlo Úřadu.

(6) Dobu platnosti patentu lze na žádost prodloužit jen jednou o dalších pět let.

§ 107

(1) Majitel patentu na průmyslový vzor je oprávněn:

a) dát souhlas k využívání průmyslového vzoru [licenci] organizací nebo převést patent na ni;

- b) dát souhlas k využití průmyslového vzoru (licenci) zahraničnímu subjektu nebo naň převést patent.*)

(2) Licence k patentu i převod patentu vyžadují písemnou formu a nabývají účinnosti zápisem do rejstříku patentů na průmyslové vzory.

§ 108

(1) Úřad může na žádost organizace povolit nucenou licenci, jestliže majitel patentu nevyužíval průmyslového vzoru vůbec nebo ho využíval nedostatečně a mezi organizací a majitelem patentu na průmyslový vzor se nedosáhlo dohody o poskytnutí licence. Tuto nucenou licenci nelze povolit, jestliže neuplynuly tři roky od podání přihlášky průmyslového vzoru nebo dva roky od udělení patentu, přičemž platí lhůta, která uplyne později. Nucená licence se rovněž nepovolí, ospravedlní-li majitel patentu svou nečinnost řádnými důvody.

(2) Úřad může povolit na žádost organizace nucenou licenci i před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1, má-li průmyslový vzor pro stát mimořádný význam a mezi organizací a majitelem patentu se nedosáhlo dohody o poskytnutí licence.

(3) Nedojde-li mezi organizací a majitelem patentu na průmyslový vzor k dohodě o výši úplaty za nucenou licenci, rozhodne o ní na žádost majitele patentu soud.

§ 109

(1) Přihlašovatel má právo během řízení o přihlášce průmyslového vzoru změnit žádost o udělení patentu na žádost o udělení osvědčení.

(2) Úřad změni na žádost majitele patentu, podanou v prvních třech letech platnosti patentu, udělení patent na osvědčení.

(3) Ustanovení odstavce 2 nelze použít, jestliže majitel patentu již poskytl licenci k využívání průmyslového vzoru, pokud Úřad nepovolí výjimku. Úřad může povolit výjimku, jen nejsou-li dotčena práva z poskytnuté licence.

§ 110

Patent na průmyslový vzor zanikne:

- a) uplynutím doby platnosti;
- b) vzdá-li se ho jeho majitel; v tomto případě patent zanikne dnem, kdy písemně prohlášení majitele patentu dojde Úřadu;
- c) nezaplátí-li se včas správní poplatek.

HLAVA PÁTÁ

Společná ustanovení

§ 111

(1) Orgány a organizace jsou povinny plánovitě usměrňovat na svém úseku činnost vynálezců a zlepšovatelů pravidelným sestavováním plánů tematických úkolů a jejich vyhlásováním.

(2) Tematickými úkoly se zaměřuje tvůrčí iniciativa zejména na pomoc k vyřešení hlavních úkolů stanovených národohospodářskými plány, zvláště pak střednědobými a prováděcími na všech stupních řízení národního hospodářství.

(3) Tematický úkol je konkrétní požadavek na vyřešení určitého výrobně technického, technicko-organizačního nebo organizačně hospodářského problému. Při vyhlášení tematických úkolů se musí uvést soutěžní podmínky a stanovit zvláštní odměny za vyřešení úkolů.

§ 112

Úřad ve spolupráci s orgány a hospodářskými i společenskými organizacemi sestavuje a vyhláší plány tematických úkolů na řešení společensky důležitých technicko-hospodářských problémů z národohospodářských plánů.

§ 113

(1) Orgány a organizace odpovídají za řádnou přípravu, sestavování, pravidelné a cílevědomé vyhlásování plánu tematických úkolů a za řádné projednání došlých návrhů řešení. Již při vyhlášení plánu tematických úkolů přejímají plnou odpovědnost za bezodkladné využití řešení, která budou vyhodnocena jako nejlepší. Zároveň s jejich vyhodnocením musí orgány i organizace stanovit konkrétní program jejich urychlené realizace.

(2) Vyhlášující organizace jsou povinny vytvářet všestranné podmínky pro vyřešení tematických úkolů.

(3) Za vyřešení vyhodnocená jako nejlepší má řešitel nárok na zvláštní odměnu. Touto zvláštní odměnou se nekrátí případná odměna za zlepšovací návrh nebo vynález.

(4) Všechny došlé návrhy řešení запиše organizace do deníku zlepšovacích návrhů a projedná je jako přihlášky zlepšovacích návrhů.

§ 114

(1) Organizace, u níž je autor v pracovním poměru, je povinná umožnit mu účast při projednávání přihlášky objevu, přihlášky vynálezu, v níž

*) Při udělování souhlasu je nutno dodržovat ustanovení § 19 odst. 1 písm. c) zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.

se žádá o udělení autorského osvědčení, a přihlášky průmyslového vzoru, v níž se žádá o udělení osvědčení průmyslový vzor, vyzve-li jej k účasti Úřad

(2) Organizace má povinnost přizvat autora k účasti při rozpracování, zkoušení a zavádění jeho vynálezu, zlepšovacím návrhu a průmyslového vzoru, u nichž právo k využití přísluší státu; u zlepšovacím návrhu nemá však organizace uvedenou povinnost v případě, že by náklady této účasti autora byly ve značném nepoměru k předpokládanému společenskému prospěchu z využití zlepšovacím návrhu nebo by jej nepříznivě ovlivnily. Autor vynálezu, zlepšovacím návrhu a průmyslového vzoru má povinnost účastnit se rozpracování, zkoušení a zavádění svého vynálezu, zlepšovacím návrhu a průmyslového vzoru a spolupracovat při zajišťování jejich ochrany v zahraničí, je-li taková účast z důvodů obecného zájmu nezbytná. Organizace, u níž je autor v pracovním poměru, musí autoru umožnit tuto spolupráci a poskytnout mu v nezbytně nutném rozsahu pracovní volno; jde-li o spolupráci při rozpracování, zkoušení nebo zavádění řešení v jiné organizaci, dohodne tato organizace poskytnutí pracovního volna s organizací, v níž je autor v uvedeném vztahu.

(3) Pokud spolupráce autora při rozpracování, zkoušení nebo zavádění řešení spadá do pracovní doby vyplývající pro něho z pracovního poměru, poskytne mu za tuto dobu náhradu mzdy ve výši průměrného výdělku organizace, u níž je v pracovním poměru; pomáhá-li v této době při rozpracování, zkoušení nebo zavádění řešení v jiné organizaci, uhradí tato organizace vyplacenou náhradu organizaci, která mu náhradu mzdy vyplácela. Uskutečňuje-li se spolupráce autora při rozpracování, zkoušení nebo zavádění jeho řešení mimo jeho pracovní dobu, upraví se vzájemná práva a povinnosti z toho vyplývající dohodou o provedení práce.

§ 115

Autor vynálezu, zlepšovacím návrhu a průmyslového vzoru, u nichž právo k využití přísluší státu, má nárok na úhradu přiměřených nákladů spojených s vypracováním výkresů, modelů nebo prototypů, pokud je organizace při zjišťování, zda lze vynález, zlepšovacím návrhu a průmyslového vzoru využít, nebo při jejich využití řádně převzala.

§ 116

Právo na odměnu vzniká autoru udělením diplomu na objev, využitím vynálezu, na který bylo uděleno autorské osvědčení, využitím zlepšovacím návrhu na který byl vydán zlepšovatelství průkaz, a využitím průmyslového vzoru, na který bylo uděleno osvědčení. Nerozhodne-li o přihlášce zlepšovacím návrhu organizace ve dvouměsíční nebo prodloužené lhůtě (§ 67) a využívá-li předmětu

přihlášky, má jeho autor nárok na odměnu, splňuje-li předmět přihlášky podmínky zlepšovacím návrhu.

§ 117

(1) Odměna za objev se určí podle jeho společenského významu a vyplácí se nejpozději do šesti měsíců po udělení diplomu na objev.

(2) Odměna za využití vynálezu, zlepšovacím návrhu a průmyslového vzoru závisí na společenském prospěchu dosaženém jejich využitím, nikoliv jen na prospěchu využívající organizace.

(3) Odměny za využití vynálezů, zlepšovacím návrhů a průmyslových vzorů a náhrady za výkresy, modely a prototypy stanoví využívající organizace podle příslušných předpisů.

(4) Organizace je povinna nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy byla stanovena výše odměny, seznámit autory s podklady, které sloužily ke stanovení výše odměny za vynález, zlepšovacím návrh a průmyslový vzor.

(5) Splatnost odměn a náhrad dohodnou strany ve smlouvě. Pokud si strany nedohodnou kratší lhůtu, je odměna splatná do jednoho měsíce po uplynutí jednoho roku od počátku využívání vynálezu, zlepšovacím návrhu nebo průmyslového vzoru.

§ 118

Zruší-li se zcela nebo částečně diplom na objev, autorské osvědčení na vynález nebo osvědčení na průmyslový vzor nebo kladné rozhodnutí o zlepšovacím návrhu, odměna ani její část se nevracejí, pokud byly nabyty v dobré víře.

§ 119

Odměny poskytované v souvislosti s vynálezy, zlepšovacím návrhy a průmyslovými vzory nelze krátit o jiné odměny nebo podobná plnění.

§ 120

(1) Autoru objevu, na který byl udělen diplom, autoru významného vynálezu, na který bylo uděleno autorské osvědčení, autoru významného zlepšovacím návrhu, na který byl vydán zlepšovatelství průkaz a autoru významného průmyslového vzoru, na který bylo uděleno osvědčení, přísluší za podmínek, že bylo využito jejich vynálezu, zlepšovacím návrhu nebo průmyslového vzoru, za jinak stejných podmínek, výhody:

- při přijímání do škol za účelem dalšího odborného vzdělávání, při zvyšování kvalifikace a při poskytování stipendií;
- při přijímání do zaměstnání nebo při kurzech na pracovní místa;

c) při posuzování naléhavosti bytové potřeby, zejména při přidělování bytu a při posuzování výměry bytu.

[²] Podmínky pro poskytování výhod uvedených v odstavci 1 a jejich rozsah stanoví zvláštní předpisy.

[³] Autoru vynálezu, na který bylo uděleno autorské osvědčení a jehož využití přináší významný společenský prospěch a autoru zlepšovacího návrhu, na který byl vydán zlepšovatelství průkaz a jehož využití přináší významný společenský prospěch, může být udělen čestný titul a odznak podle zvláštních předpisů.

[⁴] Úřad může na žádost autora objevu, na který byl udělen diplom, nebo na žádost autora vynálezu, na který bylo uděleno autorské osvědčení a jehož využití přineslo významný společenský prospěch, nazvat objev nebo vynález jeho jménem; se souhlasem autora tak může učinit i z jiného popudu.

§ 121

Osoby, které se iniciativně zúčastnily rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, u nichž právo k využití přísluší státu, mají právo na odměnu za tuto účast. Právo na odměnu za tuto účast však nepřislouží vedoucím hospodářským pracovníkům organizace, jejichž hmotná zainteresovanost je upravena zvláštními předpisy, nebo těm pracovníkům organizace, u nichž tato účast vyplývá z jejich pracovních povinností.

§ 122

Osoby, které upozorní organizaci na možnost využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu zavedeného již v jiné organizaci, mají vůči organizaci, která zavedla vynález nebo zlepšovací návrh na základě jejich upozornění, právo na odměnu za toto upozornění. Právo na tuto odměnu nemají však pracovníci, k jejichž pracovním povinnostem patří též sledovat a navrhovat zavádění nové techniky nebo nových pracovních metod.

§ 123

Organizace, která jako první zavedla objev, vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor nebo která vypracovala podklady potřebné k jejich využívání, má právo požadovat od organizace, která převzala tyto podklady, náhradu stanovené části nákladů vynaložených na výzkum a vývoj potřebný k rozpracování a vyzkoušení.

§ 124

[¹] Soudy projednávají a rozhodují:

a) spory o autorství k objevu, vynálezu, zlepšovacímu návrhu a průmyslovému vzoru;

b) spory o tom, zda objev, vynález či průmyslový vzor vytvořil autor nebo některý ze spoluautorů v pracovním poměru k organizaci nebo za její hmotné podpory;

c) spor o právo předchozího uživatele;

d) spory o odměny za objev, vynález, zlepšovací návrh a průmyslový vzor, zejména spory o vznik nároku na odměnu, způsob stanovení odměny a o její výši;

e) spory o odměny za vyřešení tematického úkolu, za účast na rozpracování nebo zavádění objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, za upozornění na možnost využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu;

f) spory o náhrady za výkresy, modely a prototypy;

g) spory o porušení práv z autorského osvědčení nebo z osvědčení na průmyslový vzor a z patentu na vynález nebo průmyslový vzor, zejména spory z porušení práv na využívání vynálezů a průmyslových vzorů;

h) spory o úplatu za nucenou licenci.

[²] Spory mezi organizacemi z právních vztahů týkajících se objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů rozhodují orgány hospodářské arbitráže.

§ 125

[¹] Spory o odměny poskytované v souvislosti s vynálezem, zlepšovacími návrhy a průmyslovými vzory projednávají a rozhodují soudy jen tehdy, bylo-li předchozí smířčí řízení u příslušného odborového orgánu (dále jen „odborový orgán“) bezvýsledné. Není-li zřízen orgán příslušný k provedení smířčího řízení, projednávají a rozhodují soudy tyto spory přímo.

[²] Účelem smířčího řízení je urovnání sporu smírem. Dojde-li ke smíru, odborový orgán jej schválí, neodporuje-li platným předpisům.

§ 126

[¹] Odborový orgán musí dbát, aby při jednání byl zjištěn skutečný stav věci co nejúčelněji a nejrychleji a aby sjednaný smír byl v souladu s platnými předpisy.

[²] Před schválením smíru si vyžádá odborový orgán od účastníků sporu potřebné podklady a přizve k jednání účastníky sporu a podle potřeby i další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.

§ 127

[¹] Jestliže do třiceti dnů od podání návrhu nedošlo ke schválení smíru odborovým orgánem, může účastník navrhnout, aby spor byl postou-

pen bezodkladně soudu. nebo se může obrátit přímo na soud.

(2) Po dobu smírčího řízení v odborovém orgánu, nejdéle však po dobu tří měsíců, neběží doba promlčení.

§ 128

(1) Smír nabývá právní moci dnem, kdy odborový orgán vydal rozhodnutí o jeho schválení. Schválený smír je závazný pro účastníky i pro všechny orgány.

(2) Nebyla-li splněna ve stanovené lhůtě povinnost převzatá schváleným smírem, může se oprávněný domáhat u soudu soudního výkonu tohoto smíru.

§ 129

(1) Schválení smíru odborovým orgánem může být zrušeno soudem, jestliže se dodatečně zjistí, že je v rozporu s právními předpisy. Soud v tomto případě rozhodne ve věci samé.

(2) Návrh na zrušení smíru může podat účastník sporu, státní orgán nebo společenská organizace nejpozději do tří let od právní moci smíru.

§ 130

(1) Odborový orgán zruší na návrh kteréhokoliv účastníka sporu schválení smíru, jestliže se dodatečně zjistily mimořádně závažné okolnosti, kterých tento účastník nemohl bez své viny použít a které odůvodňují podstatně příznivější rozhodnutí v jeho prospěch.

(2) Návrh na zrušení smíru může účastník podat pouze do tří měsíců ode dne, kdy se dozvěděl o okolnostech odůvodňujících navrhovanou změnu, nejpozději do tří let od právní moci smíru.

§ 131

(1) Ústřední orgány státní správy federace a republik jsou oprávněny uložit pokutu za porušení povinností stanovených tímto zákonem, pokud tím byly způsobeny průtahy nebo nezajišťování podmínek pro přihlašování, projednávání, zkoušení, využívání a rozšiřování vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, u nichž státu přísluší právo k využití, nebo tím bylo způsobeno omezení nebo poškození majetkových nebo jiných práv státu nebo autorů, a to

a) podřízené organizaci pokutu až do částky 100 000 Kčs a při opětovném porušení povinností, za jejichž nedodržení již byla pokuta uložena, pokutu až do 200 000 Kčs;

b) pracovníkům podřízených organizací, kteří takové porušení povinností zavinili, po projed-

nání s příslušnými vedoucími pracovníky pokutu až do výše trojnásobku průměrného měsíčního platu.

(2) Oprávnění uvedené v odstavci 1 přísluší krajským národním výborům, pokud jde o organizace řízené národními výbory a jejich pracovníky nebo o družstevní organizace a jejich pracovníky.

§ 132

V případech jiného porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona, než je uvedeno v § 131 odst. 1 písm. b), lze uložit provinilým osobám kárná opatření podle příslušných právních předpisů.

§ 133

Úřad je oprávněn navrhnout opatření uvedená v § 131 a v § 132. Orgány a organizace jsou povinny sdělit Úřadu výsledky svých opatření.

§ 134

(1) Ustanovení § 131 a § 132 se nepoužije, byl-li za totéž porušení předpisů uložen trest odnětí svobody, nápravného opatření nebo trest peněžitý anebo jiná majetková sankce podle jiných předpisů, zejména v souvislosti s trestním řízením.

(2) Při ukládání pokut podle § 131 se postupuje podle obecných ustanovení o správním řízení.

(3) Pokuty podle § 131 se odvádějí do státního rozpočtu podle působnosti orgánu, který pokutu uložil.

§ 135

(1) Pro řízení před Úřadem platí obecné předpisy o správním řízení s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení § 29 a § 49 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(2) Všechna podání k Úřadu se činí písemně; pokud to povaha věci připouští, mohou být učiněna ústně do protokolu.

§ 136

Organizace jsou povinny vyhovět dožádání Úřadu o spolupráci, zejména jsou povinny předložit nebo zapůjčit potřebné podklady a sdělit výsledky zkoušek a jiných zjištění.

§ 137

Úřad může povolit nahlédnutí do spisů nebo jejích částí třetím osobám, jen pokud osvědčí právní zájem. Před zveřejněním předmětu přihlášky vynálezu, jakož i před rozhodnutím o udělení osvědčení na průmyslový vzor nebo patent na průmyslový vzor je přípustné sdělit třetím osobám pouze údaj, kdo je přihlašovatelem a jeho zástupcem, dobu podání, název přihlášky a její spisovou značku.

§ 138

(1) Úřad promine zmeškání lhůty, k němuž došlo ze závažných důvodů, požádá-li o to účastník řízení do dvou měsíců ode dne, kdy pominula příčina zmeškání, a učiní-li v této době zmeškaný úkon.

(2) Zmeškání lhůty nelze prominout po uplynutí jednoho roku ode dne, do kterého nejpozději měl být úkon učiněn, dále při uplatnění nebo prokázání práva přednosti a při podání námitek proti udělení autorského osvědčení nebo patentu na vynález nebo osvědčení nebo patentu na průmyslový vzor.

(3) Práva nabytá třetími osobami v době mezi zmeškáním lhůty a jeho prominutím zůstávají nedotčena.

§ 139

(1) Nevyhoví-li účastník řízení výzvě Úřadu ve stanovené lhůtě, může Úřad řízení zastavit.

(2) Úřad může řízení zastavit i na návrh účastníka.

§ 140

Proti rozhodnutí Úřadu lze podat rozklad ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení rozhodnutí.

§ 141

(1) Úřad vydává Věstník, v němž uveřejňuje zejména potřebné údaje týkající se řízení o objevech, vynálezech a průmyslových vzorech, jakož i úřední sdělení a důležitá rozhodnutí.

(2) Úřad vede rejstříky, do nichž se zapisují udělení diplomů na objevy, autorských osvědčení a patentů na vynálezy, osvědčení a patentů na průmyslové vzory; obsahuje-li předmět objevu, vynálezu nebo průmyslového vzoru skutečnosti, které se podle zvláštních předpisů utajují, zapisují se do zvláštních rejstříků.

HLAVA ŠESTÁ

Úkoly a pravomoc orgánů
a organizací

Úřad pro vynálezy a objevy

§ 142

(1) Úřad pro vynálezy a objevy je federálním ústředním orgánem státní správy pro oblast objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů, průmyslových vzorů, tematického plánování, ochranných známek a označení původu. Tímto Úřadem se stává dosavadní „Úřad pro patenty a vynálezy“.*)

(2) Úřad řídí a za jeho činnost odpovídá jeho předseda. Předsedu zastupuje místopředseda. Je-li předsedou Úřadu občan České socialistické republiky, je místopředsedou občan Slovenské socialistické republiky a naopak. Předsedu Úřadu, jeho místopředsedu a náměstky předsedy jmenuje vláda Československé socialistické republiky.

§ 143

Úřad plní úkoly stanovené tímto zákonem, úkoly ve věcech ochranných známek a označení původu a v oblasti své působnosti tyto další úkoly:

- a) podílí se na tvorbě státní politiky federace a v souladu se soustavou národohospodářských plánů řídí, organizuje a kontroluje její provádění a navrhuje potřebná opatření;
- b) vypracovává návrh koncepce rozvoje a návrhy na řešení rozhodujících otázek a navrhuje zásady a opatření k jejich zabezpečení;
- c) řídí a koordinuje v součinnosti s ústředními orgány státní správy federace a republik co nejširší využívání významných objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů v národním hospodářství;
- d) pečuje o právní úpravu patřící do působnosti federace a připravuje návrhy zákonů Federálního shromáždění a nařízení vlády Československé socialistické republiky;
- e) plní úkoly při rozvíjení socialistické integrace v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci a při rozvíjení mezistátních styků a mezinárodní spolupráce, připravuje návrhy na sjednání mezinárodních smluv a zabezpečuje úkoly, které z těchto smluv, jakož i z členství Československé socialistické republiky v mezinárodních organizacích vyplývají;
- f) vypracovává pro vládu Československé socialistické republiky a vlády České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky roční zprávy o stavu, vývoji a dosažených výsledcích ve svěřené oblasti;
- g) vede ústřední fond světové patentové literatury, zajišťuje budování, výměnu a zpřístupňování fondu informací a řídí a usměrňuje činnost sítě odborných informačních středisek ve svěřené oblasti;
- h) v dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy federace a republik zajišťuje a provádí výchovu odborníků.

§ 144

Podrobnější vymezení úkolů Úřadu, zásad jeho činnosti a organizace upraví statut, který schvaluje vláda Československé socialistické republiky.

* Vztah Úřadu určený v § 54 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, se nemění.

§ 145

Ústřední orgány federace a republik

(1) Ústřední orgány státní správy federace a republik plní na svém úseku úkoly vyplývající z tohoto zákona v součinnosti s Úřadem.

(2) Kromě těchto úkolů přísluší jim v oblasti objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů:

- a) řídit činnost podřízených organizací při plnění úkolů z tohoto zákona a kontrolovat její provádění;
- b) organizovat a pečovat o využívání a zajišťovat rozšiřování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů na úseku jim svěřeném a v rámci vědecko-technické spolupráce;
- c) soustavně hodnotit stav rozvoje této oblasti a jeho vliv na zvýšení ekonomiky a úroveň techniky a na plnění plánovaných úkolů;
- d) vydávat v dohodě s Úřadem směrnice pro podřízené organizace;
- e) organizovat poskytování všestranné pomoci autorům vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, u nichž právo k využití přísluší státu.

(3) Ústřední rada družstev a ústřední orgány spotřebního, výrobního a bytového družstevnictví republik plní v oblasti upravené tímto zákonem přiměřeně na svém úseku úkoly, uvedené v předchozích odstavcích.

§ 146

Organizace

(1) Organizace jsou odpovědné za plnění všech úkolů, které pro ně na úseku jejich hospodářské činnosti vyplývají z provádění tohoto zákona.

(2) Za tím účelem jsou organizace povinny:

- a) vytvářet v souladu s potřebami národohospodářských plánů podmínky pro rozvoj této oblasti a tvůrčích schopností pracujících, zabezpečovat v potřebném rozsahu podmínky pro zkoušení, využívání a rozšiřování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů;
- b) zajišťovat rychlé zavádění a využívání společensky prospěšných objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, zejména jejich začleňování do plánu technického rozvoje, přitom oznamovat Úřadu počátek využití vynálezů chráněných autorským osvědčením s uvedením očekávaného společenského prospěchu z jejich využití;
- c) zajišťovat ochranu zájmů státních a zájmů autorů v Československé socialistické republi-

ce i v zahraničí, zejména řádným a včasným přihlašованием vynálezů a průmyslových vzorů a sledováním ochrany těchto práv;

- d) systematicky kontrolovat a sledovat plnění úkolů a pravidelně vyhodnocovat stav rozvoje této oblasti a jeho vliv na zvýšení úrovně výroby, zařízení a výrobků v organizaci;
- e) poskytovat všestrannou pomoc autorům vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, u nichž právo k využití přísluší státu.

§ 147

Spolupráce se společenskými organizacemi

(1) Orgány a organizace plní své úkoly v oblasti objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů v součinnosti s Revolučním odborovým hnutím a spolupracují v této oblasti se Socialistickým svazem mládeže a Československou vědecko-technickou společností. Vydávají ve spolupráci s orgány Revolučního odborového hnutí směrnice pro organizaci a řízení této oblasti.

(2) Revoluční odborové hnutí se zejména účastní při politicko-organizačním zajišťování rozvoje tvůrčí iniciativy, stanovení dlouhodobé koncepce řízení a rozvoje této iniciativy v souladu s potřebami národohospodářských plánů, při vyhodnocování, využívání jejich výsledků, při provádění společenské kontroly a působí na vytváření příznivých podmínek pro úspěšnou tvůrčí činnost autorů vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a poskytuje jim všestrannou, zejména morální pomoc.

(3) Český svaz výrobních družstev a Slovenský svaz výrobních družstev stanoví, které orgány výrobních družstev vykonávají činnost, jinak podle tohoto zákona příslušející orgánům Revolučního odborového hnutí; pokud se vyžaduje účast vyšších odborových orgánů, vykonává tuto působnost Český svaz výrobních družstev a Slovenský svaz výrobních družstev.

HLAVA SEDMÁ**Přechodná a závěrečná ustanovení****Přechodná ustanovení**

§ 148

Přihlášky objevů, o nichž řízení před nabytím účinnosti tohoto zákona dosud pravomocně neskončilo, se projednají podle tohoto zákona.

§ 149

(1) Přihlášky vynálezů, o nichž nebylo rozhodnuto před nabytím účinnosti tohoto zákona a u nichž podle dosavadních předpisů právo k vy-

užití vynálezu přísluší státu, se projednají podle ustanovení tohoto zákona, platných pro přihlášky vynálezů, v nichž se žádá o udělení autorského osvědčení.

(2) Ostatní přihlášky vynálezů, o nichž nebylo rozhodnuto před nabytím účinnosti tohoto zákona, se projednají podle ustanovení tohoto zákona, platných pro přihlášky vynálezů, v nichž se žádá o udělení patentu na vynález.

§ 150

(1) Pro vztahy z patentů udělených před nabytím účinnosti tohoto zákona, u nichž podle dosavadních předpisů právo k využití vynálezu přísluší státu, platí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ustanovení o autorských osvědčeních. Práva a povinnosti ze závazků podle § 3 odst. 6 zákona č. 34/1957 Sb. zůstávají nedotčena.

(2) Pro vztahy z ostatních patentů platí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ustanovení o patentech na vynález, přičemž doba jejich platnosti, stanovená dosavadními předpisy, zůstává tímto zákonem nedotčena.

§ 151

Majitel patentu, uděleného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, kde právo k využití vynálezu nepřísluší státu, může do sedmi let od počátku platnosti patentu požádat o změnu patentu na autorské osvědčení za předpokladu, že dosud neposkytl licenci podle tohoto zákona nebo neuzavřel smlouvu o využití podle zákona č. 34/1957 Sb. Bylo-li právo udělit souhlas k využití vynálezu převedeno podle § 3 odst. 1 zákona č. 34/1957 Sb. na někoho jiného, lze žádosti vyhovět, jen je-li doložena souhlasem oprávněného.

§ 152

(1) Přihlášky zlepšovacích návrhů, o nichž nebylo rozhodnuto přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a jejichž předmětu nebylo do té doby využíváno, se projednávají podle tohoto zákona.

(2) Pro vztahy ze zlepšovacích návrhů, o nichž bylo rozhodnuto přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, ale jejichž předmětu nebylo do té doby využíváno, se použije tohoto zákona.

(3) Ostatní přihlášky zlepšovacích návrhů se projednávají podle dosavadních předpisů.

(4) Práva a povinnosti ze závazků podle § 31 odst. 3 zákona č. 34/1957 Sb. zůstávají nedotčena.

§ 153

(1) Chráněné vzory zapsané podle ustanovení zákona č. 8/1952 Sb. se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považují za průmyslové vzory.

(2) Pro vztahy z chráněných vzorů, které byly zapsány na organizaci, platí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ustanovení o osvědčeních na průmyslové vzory.

(3) Pro vztahy z ostatních chráněných vzorů platí ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ustanovení o patentech na průmyslový vzor, pokud jejich majitelé nepožádají o vydání osvědčení na průmyslový vzor.

(4) V ostatním platí obdobně ustanovení § 150.

§ 154

Přihlášky chráněných vzorů, o nichž nebylo rozhodnuto přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se projednají podle ustanovení tohoto zákona, a to:

- a) je-li přihlašovatelem chráněného vzoru socialistická organizace, projedná se přihláška podle ustanovení o přihláškách se žádostí o udělení osvědčení na průmyslový vzor;
- b) v ostatních případech se projedná přihláška podle ustanovení o přihláškách se žádostí o udělení patentu na průmyslový vzor, pokud autor nepožádá ve lhůtě tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o vydání osvědčení na průmyslový vzor.

Závěrečná ustanovení

§ 155

(1) Úřad v dohodě s příslušnými ústředními orgány upraví prováděcími předpisy:

- a) řízení o přihláškách objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů;
- b) využívání vynálezů v národním hospodářství, správu vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, převody této správy a vztahy mezi organizacemi v souvislosti s využíváním vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů;
- c) odměňování a úhrady nákladů v oboru objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů;
- d) plánování tematických úkolů;
- e) vztahy k zahraničí a zastupování cizinců v řízení před Úřadem.

(2) Na nové způsoby prevence, diagnostiky a léčení lidí a na nové způsoby prevence, diagnostiky a léčení zvířat a ochrany rostlin proti škůdcům a chorobám se uděluje osvědčení. Podrobnosti upravují prováděcími předpisy příslušná ministerstva v dohodě s ministerstvy financí a Úřadem.

§ 156

Podrobnější předpisy o provádění smířčího řízení pro spory o odměny poskytované v souvislosti s vynálezy, zlepšovacími návrhy a průmyslovými

vzory vydá v dohodě s Úřadem Ústřední rada odborů. Pro výrobní družstva upraví podrobnosti tohoto řízení v dohodě s Úřadem ústřední orgány výrobního družstevnictví [§ 145 odst. 2 písm. d) a odst. 3].

§ 157

Federální ministerstvo zemědělství a výživy může pro obor své působnosti a v dohodě s federálním ministerstvem financí a Úřadem stanovit potřebné odchylky, pokud jde o přihlašování, využívání, rozšiřování a odměňování zlepšovacích návrhů.

§ 158

Zrušují se:

1. § 14 až 31 zákona č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech;
2. § 15 až 25 nařízení ministra-předsedy Státního úřadu plánovacího č. 15/1952 Sb., k provedení zákona č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech a § 28 až 37 téhož předpisu v částech týkajících se chráněných vzorů, jakož i příloha k témuž předpisu označená jako směrnice o odměnách za chráněné vzory vytvořené zaměstnanci;
3. zákon č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích, ve znění předpisů jej měnících;
4. vládní nařízení č. 43/1957 Sb., o vynálezech;
5. vládní nařízení č. 44/1957 Sb., o objevech;
6. vládní nařízení č. 45/1957 Sb., o zlepšovacích návrzích;
7. směrnice předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalizaci č. 162/1957 Ú. l., o odměnách za vynálezy a za účast na rozpracování, vyzkoušení, zavedení nebo rozšíření vynálezů;
8. směrnice předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalizaci č. 163/1957 Ú. l., o odměnách za objevy;
9. směrnice předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalizaci č. 164/1957 Ú. l., o odměnách

za zlepšovací návrhy a za účast na rozpracování, vyzkoušení, zavedení nebo rozšíření zlepšovacích návrhů;

10. směrnice předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalizaci č. 165/1957 Ú. l., o stanovení odměn za posudky expertů ve věcech vynálezů, objevů, zlepšovacích návrhů a technické normalizace;
11. vyhláška předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalizaci č. 166/1957 Ú. l., o tematických úkolech;
12. vyhláška předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalizaci č. 167/1957 Ú. l., o přihlašování vynálezů do ciziny a o využití vynálezů v poměru k cizině;
13. vyhláška předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalizaci č. 168/1957 Ú. l., o zastupování cizinců v řízení před Státním úřadem pro vynálezy a normalizaci;
14. vyhláška ministra zdravotnictví č. 207/1957 Ú. l., o osvědčeních o původství na nové způsoby léčení nemocí a ochrany před nimi;
15. vyhláška ministra zemědělství a lesního hospodářství č. 76/1958 Ú. l., kterou se pro obor působnosti ministerstva zemědělství a lesního hospodářství stanoví odchylky z ustanovení vládního nařízení č. 43/1957 Sb., o vynálezech, a z ustanovení vládního nařízení č. 45/1957 Sb., o zlepšovacích návrzích;
16. vyhláška předsedy Úřadu pro patenty a vynálezy č. 149/1966 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 168/1957 Ú. l., o zastupování cizinců v řízení před Úřadem pro patenty a vynálezy v Praze;
17. ustanovení § 5 zákona č. 170/1968 Sb., o některých opatřeních souvisejících s federativním uspořádáním státu v části týkající se Úřadu pro patenty a vynálezy.

§ 159

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Svoboda v r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v r.

**PŘEHLED ZÁKONA O OBJEVECH, VYNÁLEZECH,
ZLEPŠOVACÍCH NÁVRZÍCH
A PRŮMYSLOVÝCH VZORECH**

ÚVODNÍ USTANOVENÍ	§ 1—8
Hlava první: OBJEVY	§ 9—23
Hlava druhá: VYNÁLEZY	
Základní ustanovení o vynálezech	§ 24—45
Autorské osvědčení	§ 46—51
Patent	§ 52—57
Hlava třetí: ZLEPŠOVACÍ NÁVRHY	§ 58—76
Hlava čtvrtá: PRŮMYSLOVÉ VZORY	
Základní ustanovení o průmyslových vzorech	§ 77—97
Osvědčení na průmyslový vzor	§ 98—104
Patent na průmyslový vzor	§ 105—110
Hlava pátá: SPOLEČNÁ USTANOVENÍ	§ 111—141
Hlava šestá: ÚKOLY A PRAVOMOC ORGÁNŮ A ORGANIZACÍ	
Úřad pro vynálezy a objevy	§ 142—144
Ústřední orgány federace a republik	§ 145
Organizace	§ 146
Spolupráce se společenskými organizacemi	§ 147
Hlava sedmá: PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	
Přechodná ustanovení	§ 148—154
Závěrečná ustanovení	§ 155—159

85

ZÁKON

ze dne 1. listopadu 1972

o postupu při uzavírání smluv o hospodářské kooperaci se zahraničím

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

(1) Hospodářská kooperace se zahraničím se může uskutečnit jen na základě smlouvy upravující hospodářskou kooperaci [dále jen „smlouva o hospodářské kooperaci“]. Tuto smlouvu mohou uzavřít československé organizace jen po udělení povolení podle § 2 tohoto zákona nebo s podmínkou, že smlouva nabude platnosti teprve po udělení tohoto povolení.

(2) Smlouva o hospodářské kooperaci je bez povolení podle § 2 tohoto zákona neplatná.

(3) Hospodářskou kooperaci pro účely tohoto zákona se rozumí spolupráce se zahraničními právníky a fyzickými osobami při výrobě, včetně vědeckotechnické spolupráce s ní související a včetně specializace výrobních programů.

§ 2

(1) Povolení k uzavření smlouvy o hospodářské kooperaci uděluje federální ústřední orgán státní správy nebo ústřední orgán státní správy republiky, který řídí československou organizaci, jež má smlouvu uzavřít.

(2) U družstevních organizací uděluje povolení národní svazy družstev nebo Ústřední rada družstev, řídící organizaci, jež má smlouvu uzavřít.

(3) Vlády republik stanoví nařízením, které ústřední orgány státní správy republiky jsou příslušné udělovat povolení k uzavření smlouvy o hospodářské kooperaci jednotlivým zemědělským družstvům a organizacím řízeným národními výbory.

4) Povolení k uzavření smlouvy o hospodářské kooperaci mohou vydat orgány k tomu příslušné podle odstavce 1 až 3 pouze po předchozím souhlasu federálního ministerstva zahraničního obchodu, federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, federálního ministerstva financí a Státní banky československé.

(5) Při rozhodování o povolení přihledne příslušný orgán k účelnosti navrhované hospodářské kooperace z hlediska jednotné státní hospodářské politiky. V rámci své působnosti bude především

přihlížet ke koncepci rozvoje výrobního odvětví nebo oboru, k zamýšleným hospodářským nebo technickým výsledkům, jakož i k důsledkům navrhované kooperace v oblasti hospodářských styků se zahraničím a v oblasti finanční i k mezinárodním závazkům, kterými je Československá socialistická republika vázána.

§ 3

Pro řízení o udělení povolení podle § 2 neplatí ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád); orgán příslušný pro vydání povolení podle § 2 stanoví v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu, federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj, federálním ministerstvem financí a Státní bankou československou způsob, kterým se podává žádost o povolení.

§ 4

Povolení udělené podle § 2 neopravňuje československé organizace k zahraniční obchodní činnosti a nenahrazuje povolení potřebné podle zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.

§ 5

Vláda Československé socialistické republiky může stanovit, v kterých jednotlivých případech není zapotřebí k uzavření smlouvy o hospodářské kooperaci udělení povolení podle § 2.

§ 6

Ustanovení tohoto zákona platí i pro dohody, kterými se ruší smlouvy o hospodářské kooperaci se zahraničím.

§ 7

Zrušuje se výnos ministra zahraničního obchodu ze dne 14. srpna 1968, o provádění průmyslové kooperace se zahraničními firmami, jehož vydání bylo oznámeno v částce 34/1968 Sb.

§ 8

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo dopravy**

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a Československým federálním výborem odhovorových svazů pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos ze dne 11. září 1972 čj. 17 434/72-03 o úpravě platových poměrů létatčického personálu v organizacích v oboru působnosti federálního ministerstva dopravy.**

Výnos nabyt účinností dnem 1. října 1972 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví a odbor práce a mezd), v Československých aeroličních v Praze a Slov-airu v Bratislavě, v Československé správě dopravních letišť Praha, Československé správě dopravních letišť Bratislava a ve Státní letecké inspekci v Praze.

Tímto výnosem se zrušují:

Výnos ministerstva dopravy a spojů ze dne 28. března 1962 čj. 13 547/62-03 o úpravě platových poměrů létatčického personálu ČSA a SLI a výnos ministerstva dopravy a spojů čj. 21 972/63-21 ze dne 20. června 1963 o prozatímní úpravě platových poměrů létatčického personálu vrtulníkového provozu ČSA.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **výnos, kterým se upravují platové podmínky učitelů a vychovatelů (platový řád)** ze dne 31. srpna 1972 čj. 21 000/72-132.

Výnos nabyt účinností dnem 1. září 1972 a zrušují se jím

- výnos ministerstva školství ze dne 1. března 1967 čj. 7000/67-E I/1, kterým se vydává platový řád pro učitele a vychovatele (Věstník MŠ a MKI 1967, str. 41),
- výnos ministerstva školství ze dne 25. srpna 1968 čj. 25 100/68-V/4, o některých změnách a doplňcích platového řádu pro učitele a vychovatele (Věstník MŠ a MKI 1968, str. 351),
- výnos ministerstva školství ČSR ze dne 21. dubna 1971 čj. 11 500/71-132, kterým se doplňuje nebo pozměňuje platový řád pro učitele a vychovatele (Věstník MŠ a MK ČSR 1971, str. 69),
- výnos ministerstva školství ze dne 28. srpna 1967 čj. 26 170/67-V/3, o úpravě platových poměrů odborných pedagogických pracovníků Ústředního domu pionýrů a mládeže Julia Fučíka v Praze (Věstník MŠ a MKI 1967, str. 238).

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit 10/1972 a lze do něj nahlédnout na všech školách a výchovných zařízeních, v odborech školství okresních a krajských národních výborů, popř. na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **výnos, kterým se mění a doplňuje platový řád pro provozní a technickohospodářské pracovníky na školách a ve výchovných zařízeních v oboru působnosti ministerstva školství České socialistické republiky** ze dne 31. srpna 1972 čj. 20 900/72-132.

Výnos nabyt účinností dnem 1. září 1972 a mění se jím § 13 výnosu ze dne 29. února 1963 čj. 9000/68-VI/3 (Věstník MŠ a MKI 1968, str. 153), ve znění výnosu ze dne 21. dubna 1971 čj. 11 600/71-132 (Věstník MŠ a MK ČSR 1971, str. 70).

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit 10/1972 a lze do něj nahlédnout na všech školách a výchovných zařízeních, v odborech školství okresních a krajských národních výborů, popř. na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky podle § 33 odst. 2 písm. c) bod 2 zákona č. 111/1971 Sb., o odvodech do státního rozpočtu a příspěvku na sociální zabezpečení, a podle § 36 odst. 2 písm. c) bod 2 zákona č. 113/1971 Sb., o důchodové dani a příspěvku na sociální zabezpečení, **výnos ze dne 13. června 1972 čj. 81/1095/1972 o stanovení výchozí úrovně mezd pro účely odvodu (důchodové daně) z objemu mezd.**

Výnos nabývá účinnosti dnem uveřejnění oznámení o jeho vydání ve Sbírce zákonů a poprvé bude použit ke stanovení výchozí úrovně mezd oprávněným organizacím v odvodovém (zdaňovacím) období roku 1972 a bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 7/1972.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu financí Slovenské socialistické republiky na krajských a okresních finančních správách a ve finančních odborech krajských a okresních národních výborů.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem zdravotnictví SSR a ostatními zúčastněnými orgány SSR podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), a § 29 zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon), 27 září 1972 pod čj. 8724/1972-II/3 **výnos o domovech mládeže řízených národními výbory.**

Výnos bude uveřejněn v časopise „Zvesti MŠ a MK SSR“, v sešitě 11 ze dne 30. listopadu 1972.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu školství SSR a v odborech školství ONV a KNV.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo

— v dohodě s ministerstvem zdravotnictví SSR, ústředním výborem Slovenské tělovýchovné organizace a se Slovenským ústředním výborem Socialistického svazu mládeže podle § 31 odst. 2 a § 32 odst. 1 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání, 31. srpna 1972 pod čj. 9265/1972-I **výnos o sportovních třídách na vybraných základních devítiletých školách;**

— v dohodě s ministerstvem zdravotnictví SSR, ústředním výborem Slovenské tělovýchovné organizace a se Slovenským ústředním výborem Socialistického svazu mládeže podle § 31 odst. 2 a § 32 odst. 1 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání, 31. srpna 1972 pod čj. 9554/1972-I **výnos o sportovních střediskách při školách I. a II. cyklu.**

Oba výnosy budou uveřejněny v časopise „Zvesti MŠ a MK SSR“ v sešitě 11 ze dne 30. listopadu 1972 a lze do nich nahlédnout ve všech odborech školství ONV a KNV a na ministerstvu školství SSR.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a po projednání s ústředním výborem Slovenského odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos ze dne 27 července 1972 čj. VVS/4-328/1972 o platových poměrech pracovníků inspekce veřejného pořádku národních výborů.**

Výnosem se stanoví, že na pracovníky inspekce veřejného pořádku národních výborů se vztahuje vyhláška Státní komise pro finance, ceny a mzdy ze dne 12. října 1966 č. 77/1966 Sb., o platovém řádu pro pracovníky orgánů státní správy. Pro zařazení pracovníků inspekce veřejného pořádku národních výborů do funkce a pro stanovení jejich základních platů platí nomenklatura funkcí a základních platů uvedená v příloze výnosu.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1972; byl uveřejněn v „Bulletinu ministerstva vnitra SSR pro vnitřní potřebu národních výborů“ v mimořádném vydání ze srpna 1972 pod poř. č. 3 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu vnitra SSR a v odborech vnitřních věcí krajských národních výborů, Národního výboru hlavního města SSR Bratislavy, okresních národních výborů a Městského národního výboru v Košicích.